

Zwichnięty czas

Zwichnięty czas to czas, który wypadł z dobrze znanych nam ram, wymykający się normom i linearnemu myśleniu. Wymiar, w którym mieszają się relacje między przeszłością, przyszłością i teraźniejszością, a także tym, co prywatne i współdzielone. Wystawa proponuje refleksję nad upływem czasu i sposobami jego doświadczania, zarówno w wymiarze osobistym, jak i społecznym. Norma, w centrum której znajduje się człowiek i do której jesteśmy przyzwyczajeni, nie działa, zawodzi nas. Nasz tryb życia nie sprawdza się, a jego konsekwencje odczuwamy nie tylko my, ale również inne gatunki i cały ekosystem.

Intensywne eksploatowanie zasobów naturalnych doprowadziło do katastrofy ekologicznej. Stajemy przed koniecznością zmiany perspektywy i przemyślenia naszego miejsca na planecie. W prezentowanych na wystawie pracach to, co intymne, przenika się z tym, co planetarne. Dla części artystek i artystów punktem wyjścia są pamięć oraz prywatne narracje snute poprzez materialność przedmiotów, fotografii, wideo czy dźwięku. Jest to widoczne w pracach Mai V. Ngom, Kuby Stępnia czy Magdaleny Franczak. Marta Krześlak i Agnieszka Polska poprzez medium rzeźby i wideo opowiadają o uwikłaniu jednostki i społeczeństwa w katastrofę klimatyczną. Inne zaś twórczynie postulują emancypację grup mniejszościowych (Pauline Boudry / Renate Lorenz).

Wystawa „Zwichnięty czas” nie jest tylko artystycznym komentarzem do codziennego doświadczania problemów globalnych, lokalnych i prywatnych. To także zaproszenie do wspólnego poszukiwania alternatyw dla dotychczasowych sposobów doświadczania czasu. Zachęca, żeby potraktować życie nielinearnie i otworzyć się na inność, zarówno w drugiej istocie, jak i w nas samych. Jedną z propozycji może być rozumienie i odczuwanie upływu czasu poprzez ciało, wsłuchanie się w jego rytm.

Sprzyja temu przestrzeń wystawy. Są tu warunki do tego, by czas odbierać inaczej, żeby wyrwać się z ciągłego biegu i skierować swoją uwagę na kwestie, które do tej pory nam umykały. Każda kontuzja wymaga troski. Lekarstwem na zwichnięcie czasu jest afirmacja własnego rytmu życia, połączona z akceptacją doświadczeń innych osób i bytów.

Proces gojenia musi brać pod uwagę doświadczenia tych, których głosy były do tej pory wypychane za margines. Wystawa rozpoznaje potrzebę nie tylko zrobienia (czaso)przestrzeni dla różnych tożsamości i sposobów życia. Zachęca także do aktywnego sprzeciwu wobec wykluczenia i wrogości wobec innych. Wyleczyć kontuzjowany czas możemy tylko wtedy, gdy będziemy działać wspólnie.

Artystki, artyści biorące udział w wystawie: Ania Bąk, Hannah Black, Pauline Boudry / Renate Lorenz, Alicja Czyczel, Ewa Dziarnowska, Eiko & Koma, Magdalena Franczak, Marta Krześlak, Haroon Mirza, Maja V. Ngom, Agnieszka Polska, Kuba Stępień.

W sobotę 4 IV o godz. 16 odbędzie się oprowadzanie po wystawie z udziałem artystki Marty Krześlak i kuratorki Katarzyny Słobody.